

מ"ת 63891/08/21 - ישראל ידידיה בוהדנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 63891-08-21 מדינת ישראל נ' בוהדנה (אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 2021\511461

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש ישראל ידידיה בוהדנה
ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת
נגד
המשיבה מדינת ישראל
ע"י עו"ד הילה שושני מתביעות מחוז ירושלי

החלטה

הבקשה - רקע והשתלשלות

1. לפני בקשה לעיון חוזר שהוגשה ביום 22.11.21 במסגרתה עותר המבקש לאפשר לו לצאת את מעצר הבית בו הוא נתון לצורך המשיך ריצוי עונש מאסר בעבודות השירות שנגזר עליו ביום 1.2.21 בתיק אחר.
2. ביום 30.08.21 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. מעובדות כתב האישום עולה כי המבקש התפרץ לכאורה לדירת מגורים ביום 27.7.21, בין השעות 13:00-22:00, וגנב לכאורה 5 שרשראות זהב וצמיד בשווי כולל שנע בין 10,000 ₪ לבין 15,000 ₪. בד בבד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.
3. בדיון שהתקיים בעניינו של המבקש ביום 31.08.21 קבע חברי כב' השופט מ. בורשטין, סגן נשיא, כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למבקש. עוד נקבע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות נוכח טיב העבירות המיוחסות למבקש ועברו הפלילי. במסגרת אותה החלטה, מצא בית המשפט שיש להפנות את המבקש לקבלת תסקיר מעצר טרם בחינת חלופת מעצר.
4. תסקיר בעניינו של המבקש הוגש ביום 17.10.21. בעניינו של המבקש התקיימו מספר דיונים הן בבית משפט זה והן במסגרת ערר שהוגש, בסופו של יום, שוחרר המבקש בדיון שהתקיים ביום 26.10.21 בתנאים שכללו מעצר בית מוחלט ומפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.
5. בבקשתו הנוכחית עותר המבקש לאפשר לו לצאת את מעצר הבית בו הוא נתון וזאת לצורך המשך ריצוי עונש מאסר בעבודות השירות שנגזר על המבקש בבית משפט לתעבורה ביום 1.2.21 והמבקש החל בריצויו בחודש מאי

2021, טרם הואשם בביצוע העבירות נושא הליך זה.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המבקש טען כי לא נשקפת מהמבקש מסוכנות אם יצא להמשך לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו "שכן ברי שבזמן היות המבקש במקום כתובת עבודות השירות, מצוי המבקש תחת פיקוח על כל המשתמע מכך". לטעמו של ב"כ המבקש, אין בעצם היציאה לעבודות שירות כדי לסכל את תכלית מעצר הבית. החשש מפני הישנות עבירות דומות מאוין בעצם הימצאות המבקש בעבודות שירות בפיקוח.
7. המשיבה התנגדה לבקשתו של המבקש. לטעמה מדובר במבקש שאין לתת בו כל אמון, שכן מדובר במבקש שביצע לכאורה את עבירות ההתפרצות והגניבה המיוחסות לו בעת שריצה עונש מאסר בעבודות השירות. עוד טענה המשיבה, כי הבקשה הוגשה בחלוף זמן קצר ואיננה מצביעה על שינוי נסיבות כלשהו. העובדה שעל המבקש נגזר עונש מאסר שריצוי בעבודות שירות היה ידוע למבקש בטרם שוחרר למעצר בית ובטרם נקבעו לגביו התנאים.
8. בדיון שהתקיים לפניי ביום 09.12.21 הוסיף וטען שוב ב"כ המבקש כי אין בהתרת יציאתו של המבקש לשם ביצוע עבודות שירות כדי לסכן את הציבור "ולו מן הטעם שריצוי עבודות השירות כמוהו כמאסר, הוא נמצא בפיקוח מתמיד". עוד הוסיף ב"כ המבקש כי הממונה על עבודות השירות מוכן לקבל את המבקש ככל שבית המשפט יתיר את יציאתו לריצוי עבודות השירות. בהמשך לכך, ביום 15.12.21 אף הוגשה התייחסות הממונה על עבודות השירות ולפיה אין מניעה להמשך קליטת המבקש לריצוי עונש בעבודות שירות.
9. בדיון נוסף שהתקיים לפניי ביום 27.12.21 חזרו הצדדים על טענותיהם. ב"כ המבקש הציע כי המבקש ילווה למקום עבודות השירות ובחזרה משם על ידי אשתו, מפקחת שאושרה על ידי בית המשפט.

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ושקלתי את בקשת המבקש בכובד ראש, הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה, לא בשלה העת לאפשר למבקש לצאת את מעצר הבית לצורך המשך ריצוי עבודות השירות או להקל בתנאי השחרור לשם כך.
11. ראשית, אינני סבור שבמקרה זה מתקיימים התנאים הנדרשים לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש - לא חלף זמן ניכר ולא השתנו הנסיבות. בהקשר זה, נקודת המוצא לדיון בבקשת המבקש היא הוראת סעיף 52(א) לחוק המעצרים הקובע לאמור:
- "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, **אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה**".
12. המבקש שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית אך ביום 26.10.21. נוכח האמור, אף אם יש לפרש

את המונח "פרק זמן ניכר" באופן גמיש, בהתאם לנסיבות המקרה ואף להעניק לו משמעות משתנה מעניין לעניין, אינני סבור שבנסיבותיו של המבקש, פרק זמן של כחודשיים וחצי, עולה כדי פרק זמן ניכר המצדיק הקלה בתנאי שחרור כפי המבוקש [ראו והשוו: בש"פ 6745/17 טאהר יונס נ' מ"י (מיום 26.9.2017), פסקה 8; בש"פ 8970/11 חדיגה נ' מדינת ישראל (11.12.2011); בש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מדינת ישראל (19.8.2007)].

13. גם בעובדה שעל המבקש נגזר עונש מאסר בעבודות שירות שריצויו הופסק עקב מעצרו בעקבות תיק התפרצות והגניבה נושא ההליך כאן, אין חדש. עובדה זו הייתה ידועה היטב למבקש טרם שחרורו ממעצר בגין עבירת ההתפרצות והגניבה, כך שאין שינוי נסיבות.

14. שנית, נקודת מוצא נוספת, וכאן העיקר, לדיון בבקשת המבקש היא שאלת המסוכנות הנשקפת ממנו ומידת האמון שניתן לתת בו. הפסיקה העוסקת בבקשות של נאשמים לצאת את מעצר הבית בו הם שוהים לצורך ריצוי עונש בעבודות שירות, קובעת כי השיקול המרכזי הוא **מידת המסוכנות** הנשקפת מהעצור לבטחון הציבור ו**מידת האמון שניתן לרחוש לו** (ראו והשוו: בש"פ 989/05 שקד נ' מדינת ישראל (6.2.05); בש"פ 4434/06 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.06); בש"פ 1782/13 חלייחל נ' מדינת ישראל (10.3.13), להלן: "עניין חלייחל"); בש"פ 1355/15 טביב נ' מדינת ישראל (3.3.15); בש"פ 8015/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (10.11.16)).

15. כך למשך בעניין חלייחל קבע בית המשפט העליון, שיש לדחות בקשת נאשם לצאת את מעצר הבית בו הוא נתון לצורך יציאה עבודות שירות. וכך נקבע שם:

"יסודה של הבקשה בעובדה, כי המעשים המיוחסים למבקש נעשו בזמן שהלה היה בתקופת ביצוע עבודות שירות, שנגזרו עליו בתיק אחר. סבורני, כבית המשפט המחוזי, שעובדה זו - המלמדת על הקושי במתן אמון במבקש - נזקפת לחובתו דווקא (ראו בש"פ 10801/04 בן חמו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.12.04); בש"פ 9089/11 עזרא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.12.11)). גם אם - כטענת המבקש - פועל יוצא של דחיית הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית הוא הפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר, מה שכמובן איני מביע כל דעה לגביו והוא תלוי בהחלטות ובנסיבות שמחוץ לתיק זה, אין למבקש להלין בעניין זה אלא על עצמו".

16. גם החלטת הערכאה המנחה היא שלא ניתן להיעתר לבקשות ליציאה ממעצר בית לצורך ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כאשר לא מתקיימות העילות לעיון חוזר ומקום שלא ניתן לאיין המסוכנות הנשקפת מהנאשם המבקש (ראו השוו: החלטת כבוד הש' ג. כנפי-שטייניץ במ"ת 40214-07-15 **זוהר מזרחי נגד מ"י** מיום 15.2.16 ובש"פ 2104/16 במסגרתו נדחה ערר על החלטת זו).

17. ב"כ המבקש הציג החלטות המבססות את עתירתו (ראו בקשה לצירוף אסמכתאות שהוגשה ביום 28.12.21): עמ"ת 18254-12-15 **מדינת ישראל נגד שי אבו צדקה** ומ"ת (בית משפט השלום בראשון) 7143-03-20 **מ"י נגד עיסא**, אלא שאין הנדון דומה לראיה. בעניין אבו צדקה דובר בנאשם שלגביו נקבע כי קיים קושי בראיות לכאורה. מעבר לכך, בעניין אבו צדקה, דובר במי שתנאיו כבר הוקלו, כך שהותר לו לצאת להתאווורות למשך

3 שעות כל יום (פיסקה 11 להחלטה), התקבל תסקיר חיובי שהמליץ להקל עוד בתנאים. ההחלטה בעניין עיסא, לא יכולה להיות רלבנטית כלל שעה שההחלטה שם ניתנה בהסכמה (ובפיתקית).

18. מן המקובץ עולה כי שאלה זו תוכרע בסופו של יום, בשים לב למידת ועוצמת המסוכנות הנשקפת מהמבקש ומהאמון שניתן לתת בו. במקרה זה מדובר במבקש שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו (התפרצות לדירת מגורים וגניבה) במהלך ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות בן 9 חודשים שנגזר עליו, בין היתר, בגין 3 עבירות של נהיגה בזמן פסילה. על כך יש להוסיף, כי העבירות של נהיגה בזמן פסילה בגין נגזר על המבקש עונש מאסר בעבודות שירות, יש בהן כדי להעיד על כך שמדובר במבקש שמידת האמון שניתן לתת בו היא מוגבלת. בנוסף, למבקש שלוש הרשעות קודמות, כאשר בשנת 2014 ובשנת 2015 נגזרו על המבקש עונשי מאסר בפועל של 16 ו- 12 חודשים בגין עבירות של התפרצות לדירות מגורים וגניבה (הרשעות מס' 2 ו- 3).

19. לעת הזו, המבקש, הגם ששוחרר בתנאים של מעצר בית בהמלצת שירות המבחן, לא הרים את הנטל המוטל עליו להראות כי איננו מסוכן או כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה. טענת ב"כ המבקש כי יש בעצם היציאה לעבודות שירות כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש, אין בה ממש. כך הן לנוכח העובדה שהמבקש ביצע לכאורה את עבירות ההתפרצות והגניבה המיוחסות לו נושא הליך זה בעודו מרצה עונש מאסר בעבודות שירות כפי שפורט לעיל והן משום שבהקשר זה לא הונחה בפני בית המשפט כל ראיה שיש בה כדי לבסס את מסקנתו של ב"כ המבקש, לפיה יש בעצם היציאה לעבודות השירות כדי להפחית את מסוכנות המבקש. יוער כי משמעות היציאה לעבודות שירות היא כי למשך כ-8 שעות יהיה המבקש ללא פיקוח. אוסיף כי גם אם אין לראות ביציאה לצורך ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כהקלה בתנאי השחרור, לא ניתן להתעלם מגורמי הסיכון הקיימים ביציאה לעבודות שירות, וכך נקבע בעמ"ת (מרכז) 50316-05-17 חסאן ג'בארין נ' מדינת ישראל:

"בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, הקשורות בביצוע העבירות במסגרת עבודות השירות, אין להתעלם מההגעה למקום ביצוע עבודות השירות, הכרוכה ביציאה מכתובת מעצר הבית ולעיתים אף בנסיעה ממושכת, או שהייה במקומות ציבוריים. בנוסף, גם מסגרת עבודות השירות עצמה, נעשית בדרך כלל במוסדות ציבוריים. לפיכך, לא ראיתי לנכון להוסיף ולחשוף את הציבור לסיכון הנשקף מהעורר."

20. ב"כ המבקש הגיש (ראו מסמך שנסרק לתיק ביום 15.12.21) התייחסות מטעם הממונה בה נאמר **"בבדיקת קמ"ן עולה כי אין מניעה מודיעינית לריצוי עונשו בעבודות שירות"**. בהקשר זה יצוין, כי מכתבו של הממונה נעדר כל התייחסות לעובדה שהמבקש ביצע לכאורה את העבירות ההתפרצות והגניבה במהלך ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ובעת שהמבקש היה אסיר תחת פיקוח הממונה. עוד אציין, כי עמדת הממונה גם איננה מכילה כל התייחסות להיבט של פיקוח בעתיד, ככל שבקשתו תאושר. לפיכך, בהקשר זה, אין לי אלא להפנות לדברים שנאמרו בע"ח (מחוזי נצ') 45616-05-12 משה ברשישת נ' מדינת ישראל (נבו 03.06.2012):

"העורר הפר את האמון שניתן בו ע"י בית המשפט מחוזי בת"פ 6740-11-11, שם נגזר דינו למאסר בדרך של עבודות שירות, אשר במהלך ביצוען ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בתיק דנן. לאור זאת, אף לדידי, תמוהה ביותר החלטת הממונה על עבודות השירות לפיה: "הנאשם תיפקד במשך חודש ימים בעבודות השירות בצורה תקינה ללא תקלות". מי שכך נוהג לכאורה במהלך ביצוע עבודות השירות, אין ליתן בו

אמון שאם ישוב להמשך ביצוע עבודות השירות, הוא לא יחזור לסורו, לא כל שכן, משעסקין בעבירות סמים חמורות.

21. ב"כ המבקש הציע כי המבקש ילווה בהלוך ובחזור לעבודות השירות על ידי אשתו. לטעמי, אין בכך כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש שכן ליווי זה אין בו כדי לתת מענה לפקוח הנדרש במהלך יום העבודה עצמו. כך לנוכח העובדה ששירות המבחן התרשם מתלות מסוימת של אשת המבקש במבקש (ראו תסקיר מיום 17.10.21 עמ' 4).

22. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי להיעתר לבקשת המבקש ולאפשר יציאתו ממעצר הבית להמשך ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

23. החלטה תישלח לצדדים.

24. מסמכים שהוגשו במהלך הדיונים יוחזרו למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"ב, 14 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.